

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/80/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010124
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816010124.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Dušana Krč - Šeberu, v trestnej veci proti obžalovanému A. I., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom D., J. D. č. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29.06.2016, sp. zn. 1T/30/2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07. marca 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného A. I.

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 29.06.2016, sp. zn.: 1T/30/2016 bol obžalovaný A. I. uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry L. E., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza, číslo 13P 767/2006-12 zo dňa 17. januára 2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29. januára 2007, bol zaviazaný platiť matke dcéry E. E. výživné 2.000,- Sk (66,38 eur) mesačne a to do 5-teho dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v mieste svojho pobytu v Českej republike a v mieste pobytu poškodenej v Nedožeroch - Brezanoch vyhýbal od 21. augusta 2007 do 06. júla 2015, kedy bol zatknutý v Českej republike a následne vzatý do väzby a eskortovaný do výkonu trestu odňatia slobody, tým, že dvaja zamestnávateľia s ním rozviazali pracovný pomer na jeho žiadosť, následne pracoval len brigádnicke a nebol evidovaný na Úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, od roku 2009 do 06. júla 2015 bol v Českej republike, kde pracoval načierno, výživné neplatil a na výživnom zostal dlhovať E. E. 6.306,23 eur.

Za to mu bol podľa § 207 ods.3, § 38 ods.3, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) Trestného zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 17 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním obžalovaný čo do výroku o treste. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že uložený trest považuje za nezákonný a nespravodlivý. V konaní na súde prvého stupňa bolo porušené jeho právo na obhajobu, pretože mu nebolo umožnené vyjadriť sa ku skutočnostiam, ktoré môžu mať vplyv na druh uloženého trestu a jeho výmeru. Po urobení vyhlásenia o vine požiadal obžalovaný súd, aby sa uskutočnil jeho

výsluch vo vzťahu k výroku o treste, pretože podľa názoru obhajoby existovali skutočnosti, ktoré mohli mať vplyv na uložený druh trestu, resp. jeho výmeru. Obhajca vysvetlil súdu, že obžalovaný chce poukázať na spôsob zrážok výživného na maloleté dieťa počas jeho pobytu vo výkone trestu, že tento väzenský spôsob zrážok výživného je neefektívny a byrokratický. Teda pri pobyte n slobode, resp. pri uložení miernejšieho trestu by bol schopný efektívnejšie si plniť vyživovaciu povinnosť. Chcel poukázať, že v dobe konania hlavného pojednávania prebiehalo na Okresnom súde v Prievidzi konanie o zverenie maloletej do náhradnej starostlivosti starej matky, pričom obžalovaný deklaruje záujem túto vychovávať. Súd návrh na výsluch obžalovaného zamietol, čím došlo k porušeniu § 257 ods.8 Tr. poriadku a neboli vykonané dôkazy súvisiace s výrokom o treste. Súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre uloženie trestu a to konkrétne s možnosťou upustenia od uloženia ďalšieho trestu, resp. uloženia trestu podmieneného. Nedostatočne zvažil ekonomické pomery obžalovaného a jeho zárodkové možnosti počas výkonu trestu.

Vzhľadom na uvedené potom navrhol, aby krajský súd v odvolacom konaní napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a vec vrátil na nové rozhodnutie súdu prvého stupňa, resp. aby krajský súd sám upustil od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44, alebo uložil trest miernejší.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že odvolanie obžalovaného navrhuje zamietnuť.

Obhajca obžalovaného navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Obžalovaný sa návrhu obhajcu pripojil.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Keďže odvolanie bolo podané výlučne vo vzťahu k výroku o treste, pričom výrok o vine je právoplatný, k skutkovým zisteniam sa krajský súd nepovažuje za nutné vyjadriť.

Vo vzťahu k výroku o treste v napadnutom rozsudku potom krajský súd konštatuje, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Správne zistil pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

V danom prípade sa uplatnil špecifický postup, keď nebolo potrebné vykonávať dokazovanie vo vzťahu k výroku o vine obžalovaného, pričom bolo potrebné vykonať len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

I pri dokazovaní vo vzťahu k výroku o treste sa uplatnia všeobecné zásady dokazovania, upravené predovšetkým v § 2 ods. 10 až 12 Tr. poriadku. I v tejto situácii je výlučne na súde určiť, či návrhy procesných strán na vykonanie dokazovania akceptuje a v akom rozsahu. Limitovaný je výlučne požiadavkou, aby jeho rozhodnutie nebolo arbitrárne a aby sa návrhom procesných strán na vykonanie dôkazov zaoberal, rozhodol o ňom a vysporiadal sa s ním.

Obžalovaný sa chcel vyjadriť v podstate k spôsobu zrážania a odvádzania peňažných prostriedkov na výživné počas výkonu trestu odňatia slobody. Tento proces je upravený zákonom a jeho spôsob výkonu

je dostatočne notoricky známy. S poukazom na zásadu iura novit curia nebolo preto potrebné výsluchom obžalovaného bližšie dokazovať či osvetľovať tento proces zrážania dávok výživného.

Tiež prípadné konanie o zverenie maloletej dcéry do náhradnej starostlivosti nemá priamy vplyv na druh a výšku potencionálne ukladaného trestu.

Obžalovaný bol dosiaľ 2 krát súdne trestaný pre relatívne závažnú úmyselnú trestnú činnosť, pričom v oboch prípadoch mu bol uložený (v jednom prípade po premene) nepodmienečný trest odňatia slobody. Aktuálne si vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, pôvodne uložený ako trest podmienečný, pretože v skúšobnej dobe sa neosvedčil.

Ani nariadenie a výkon nepodmienečných trestov nemal na obžalovaného dostatočný prevýchovný vplyv a od páchania ďalšej trestnej činnosti ho neodradil.

Krajský súd uvádza, že by bolo v rozpore s potrebami generálnej i individuálnej prevencie, ak by postupom podľa § 44 Tr. zákona bolo upustené v danom prípade od uloženia ďalšieho trestu, prípadne ak by bol ukladaný trest podmienečný.

Ako už uviedol v napadnutom rozhodnutí súd prvého stupňa, v danom prípade na dosiahnutie účelu trestu a naplnenie jeho represívnej zložky, ako i individuálnej či generálnej prevencie, bolo potrebné uložiť trest nepodmienečný.

Okresný súd správne zistil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a správne rozhodol o zaradení obžalovaného do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Možno preto zopakovať, že s prihliadnutím na okolnosti prípadu, spôsobený následok, osobu obžalovaného a možnosti nápravy, dospel odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody individualizovaný vo výmere 17 mesiacov ako trest nepodmienečný je zákonný, nie je neprimeraný a takto uloženým trestom bude splnený jeho účel. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na argumentáciu súdu prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorou sa stotožnil.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.